

PALMIPUUDEPÜHA Paastuaja 6. pühapäev. Aukuninga alandustee. 3. lugemisaasta

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist 21. peatükist
Matteuse 21:12–17 *Jeesus ajab kaubitsejad templist välja*

HOOSANNA TAAVETI POJALE!

Joel ja Sakarja hõiskavad koos rahva Jeruusalemma väravas: „Hoosanna Taaveti Pojale!“
– „Hoosanna Taaveti Pojale!“ – „Hoosanna Taaveti Pojale!“

See on küll üks uhke tervitamine. Vaevu üle inimeste peade näevad poisid lõpuks ka seda meest, keda sedasi vastu võetakse. Pole Ta midagi kuninga moodi. Seljas on tal lihtsad valged riided. Pole tal kroonigi peas! Läbi rahvahulga kohtuvad poiste pilgud Jeesuse omaga. Need lihtsad, tagasihoidlikud heldimusest säravad silmad on nii soojad, nii mõistvad, nii omased! Neid silmi oleks nagu varemgi näinud, see pilk näib tuttav, see naeratus on vennalik.

Poistele tudub, et nad on lõpuks kohtunud lapsepõlve sõbraga, kellega pole saanud ammu juttu ajada, nüüd viimaks on ta saanud ometi tulla külla.

Rahvas hõiskab, viibutab palmiokstega ja laotab tulijale tee peale riideid. Poisid märkavad, et kuningas ei tule mitte vankril sõites või uhkel sõjaratsul ratsutades, vaid ta sõidab tasase eelisälu seljas. Eesel ilmsel kannab esimest korda elus inimest enda seljas. Eesli olekust võib välja lugeda kohmetust ja arglikkust.

Inimesed saadav Jeesust ka Jeruusalemma tänavatel, ikka hõisates ja palmiokstega lehvitades. Joel ja Sakarja järgnevad rongkäigule ja nii avastavad nad ennast koos rahvaga sisse astumas templi õue. Nüüd tuleb Jeesus eesli seljast maha ja astub edasi mööda templi õue.

„Tule!“ sakutab Joel Sakarjat. „Lähme lähemale. Lähme kuulame ka, mida Jeesus räägib.“

Poisid trügivadki lähemale vaikselt ikka jätkates hõiskamist „Hoosanna Taaveti Pojale! Hoosanna Taaveti Pojale!“ See tundub nii ilus ja just Jeesuse tervitamiseks kohane hüüd.

Äkki aga hakkab Jeesus ümber lükkama rahvahetajate laudasid ja tuvimüüjate pinke. See tegevus tekitab templi õuel suurt segadust. Tuvid pääsevad välja oma puuridest, inimesed karjuvad ja halavad, raha lendab laiali. Inimesed, loomad, linnud ja asjad on segamini ja sassis. Jeesus ütleb neile: „Kirjutatud on: Minu koda hüütagu palvekojaks, aga teie teete selle röövlikoopaks!”

Ainsad, kes ei lase ennast segadusest häirida on templi õuele kogunenud pimedad ja jalutud. Nemad hüüavad Jeesuse poole ja Jeesus kuuleb nende abipalveid. Ta astub nende juurde ja teeb nad terveks. Joel ja Sakarja näevad seda ning hõiskavad „Hoosanna Taaveti Pojale!“

Kui ülempreestrid ja kirjatundjad näevad imesid, mida Jeesus teeb, ning poisse, kes pühakojas hüüavad: „Hoosanna Taaveti Pojale!“, siis nende meel läheb pahaseks ja nad ülevad Talle: „Kas Sa kuuled, mida nad ütlevad?“ Jeesus vastab neile: „Kuulen küll! Kas te pole kunagi lugenud: Sa oled valmistanud kiitust väetite laste ja imikute suust?“

Rahvas templis vakatab. Joelile meenub, kus ta oli neid sõnu varem kuulnud. Need on ühes Taaveti laulus. See on laul Jumala ülistuseks:

*Issand, meie Jumal,
kui auline on sinu nimi
kogu maailmas!
Sinu aukuulsus ulatub
üle taevaste.
Väetite ja imikute suust*

sa valmistasid kiitva väe
oma vastaste pärast,
et sundida vait jääma
vaenlast ja kättemaksjat.
Kui ma näen su taevast,
su sõrmede tööd,
kuud ja tähti,
mis sa oled rajanud,
siis mis on inimene,
et sa temale mõtled,
ja inimesepoeg,
et sa tema eest hoolitsed?
Sa tegid ta pisut alamaks Jumalast
ja ehtisid teda au ja austusega.
Sa seadsid ta valitsema oma kätetööd;
kõik sa panid tema jalge alla,
lambad, kitsed ja härjad, kõik,
samuti metsloomad,
taeva linnud ja mere kalad
ja kõik, mis mere radadel liigub.
Issand, meie Jumal,
kui auline on sinu nimi
kogu maailmas!

(Psalm 3: 2 – 10)

Küllike Valk, 2015.